

Dzień Pracownika Przemysłu Spożywczego

Blisko półmilionowa rzesza pracowników przemysłu spożywczego zatrudnionych w 17 tys. zakładów produkcyjnych, od których w decydującej mierze zależy zaopatrzenie naszego rynku w artykuły żywnościowe, obchodził 30 bm. swoje tradycyjne święto — Dzień Pracownika Przemysłu Spożywczego.

W tym roku załogi zakładów przemysłu spożywczego obchodzą go w atmosferze wzmożonej aktywności produkcyjnej, deklarując równocześnie pełne poparcie dla ostatnich decyzji najwyższych władz partyjnych i państwowych, decyzji, których realizacja zapewni dańszą istotną poprawę warunków życia ludzi pracy w mieście i na wsi. Toteż i na centralnej akademii z okazji Dnia Pracownika Przemysłu Spożywczego, która odbyła się 29 bm. w sali Opery Poznańskiej, przy udziale wicepremiera Eugeniusza Szysa, mówiono nie tyle o dotychczasowym, bynajmniej nie małym, dorobku tego przemysłu, co o stojących przed załogami znacznie większych niż w poprzednich latach zadaniach.

Dziś Dzień Drukarza

Dziś Dzień Drukarza. Święto wszystkich naszych współpracowników, którzy swą codzienną, mozolną pracą przyczyniają się do powstania gazet.

Coroczne, popularne Dni Oświaty, Książki i Prasy dobiegają końca. A ostatnia niedziela w ramach tych Dni jest świętem wszystkich tych, którzy w równym co pisarze, dziennikarze i wydawcy stopniu są bohaterami naszych codziennych sukcesów. To oni razem z nami przeżywają wszystkie nasze sukcesy i porażki.

Kolegom i koleżankom, współwzrostem naszej gazety, ludziami, dzięki którym nasza praca przybiera codzienny, określony kształt, w dniu ich święta składamy serdeczne podziękowania za ich codzienny trud, życząc jednocześnie wszelkiej pomyślności w pracy zawodowej i w życiu osobistym.

Cena 50 gr

Łódź, niedziela i poniedziałek
30 i 31 maja 1971 roku
Rok XXVII Nr 127 (7099)

DZIENNIK ŁÓDZKI

Gustav Husak — sekretarzem generalnym KC KPCz ■ Zatwierdzenie zmian w statucie partii ■ Wybory nowych władz

XIV Zjazd KPCz zakończył obrady

W sobotę, w godzinach popołudniowych, zakończyły się w Pradze 5-dniowe obrady XIV Zjazdu Komunistycznej Partii Czechosłowacji. Delegaci dokonali wyboru nowych najwyższych władz partyjnych: 115 członków Komitetu Centralnego, 45 zastępców członków KC oraz 51-osobową Centralną Komisję Kontrolno-Rewizyjną. Zjazd jednomyślnie uchwalił zmiany w statucie partii, zakładające m. in. ustanowienie funkcji generalnego sekretarza KC KPCz, 5-letni okres trwania kadencji Komitetu Centralnego oraz przywrócenie 3-letniego stażu kandydackiego dla osób wstępujących do KPCz. XIV Zjazd uchwalił ponadto rezolucję polityczną oraz zatwierdził główne kierunki gospodarczej polityki partii w latach 1971-75.

KPCz został jednomyślnie wybrany Gustav Husak. Na członków Prezydium KC KPCz jednomyślnie wybrani zostali: Vasil Bilak, Peter Colotka, Karel Hoffman, Gustav Husak, Alois Indra, Anuśin Kapek, Josef Kempny, Josef Korcek, Josef Lenari, Ludvík Svoboda i Lubomír Štrougal, a na zastępców członków Prezydium KC: Milošlav Hruškovice i Vaclav Huła. Na sekretarzy KC KPCz wybrani zostali jednomyślnie: Vasil Bilak, Jan Fojtík, Milošlav Hruškovice, Alois Indra, Josef Kempny i Oldřich Švestka. Ponadto wybrani zostali na członków Sekretariatu KC KPCz: Gustav Husak, Vasil

Na sali obrad znajdowali się Leonid Breżniew, Edward Gierek, Janos Kadar i członkowie 71 innych delegacji bratnich partii komunistycznych i robotniczych oraz rewolucyjnych partii narodowo-demokratycznych. Gustav Husak poinformował uczestników zjazdu o wynikach obrad pierwszego plenum nowo wybranego Komitetu Centralnego partii i ukonstytuowaniu się jego kierownictwa. Generalnym sekretarzem KC

Delegacja KC PZPR powróciła z Pragi

Wieczorem 29 bm. powróciła do kraju delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która pod przewodnictwem i sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka uczestniczyła w obradach XIV Zjazdu Komunistycznej Partii Czechosłowacji.

Bilak, Jan Fojtík, Milošlav Hruškovice, Alois Indra, Josef Kempny, Josef Lenari, Milošlav Moc, František Ondříček i Oldřich Švestka. Gustav Husak poinformował również, że Komitet Centralny KPCz zatwierdził wybór Milošlava Jakesy na przewodniczącego Centralnej Komisji Kontrolno-Rewizyjnej. Następnie zabrał głos Gustav Husak. Zjazd potwierdził — oświadczając — pełną ideowo-polityczną jedność partii we wszystkich zagadnieniach, dotyczących zarówno oceny nowego okresu, jak i programu pracy na przyszłość.

Przedstawiciele najwyższych władz wśród mazurskich weteranów

Centralna akademia z okazji Święta Ludowego

29 bm. w godzinach popołudniowych w sali Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie odbyła się — z udziałem prezesa Naczelnego Komitetu ZSL, wiceprzewodniczącego Rady Państwa, Stanisława Gucwy — centralna akademia, inaugurująca obchody Święta Ludowego i 75-lecia utworzenia jednej z pierwszych organizacji chłopskich — Mazurskiej Partii Ludowej.

Pięknie udekorowaną salę teatru wypełnili weterani mazurskiego ruchu ludowego i bojownicy o polskosc ziemi warmińsko-mazurskiej, reprezentanci klasy robotniczej z Olsztynskich Zakładów Opon Samochodowych i Warmińskiej Fabryki Maszyn Rolniczych „Warfama” w Dobrym Mieście. Pięknie udekorowaną salę teatru wypełnili weterani mazurskiego ruchu ludowego i bojownicy o polskosc ziemi warmińsko-mazurskiej, reprezentanci klasy robotniczej z Olsztynskich Zakładów Opon Samochodowych i Warmińskiej Fabryki Maszyn Rolniczych „Warfama” w Dobrym Mieście.

ctwem w nowej sytuacji społeczno-politycznej — wygłosił St. Gucwa. W imieniu KC PZPR głos zabrał J. Tejcma. Nawiązując do postępowych radykalnych tradycji ruchu ludowego i robotniczego mówca wskazał na najpilniejsze problemy stojące przed wsią i rolnictwem.

Kroki MSZ w sprawie radia „Wolna Europa”

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej skierował do rządu Stanów Zjednoczonych aidentemore wyrażające przeświadczenie — że rząd Stanów Zjednoczonych, w trosce o usunięcie zagrażeń w stosunkach polsko-amerykańskich, położy kres zimnowojennej działalności radia „Wolna Europa” skierowanej przeciwko Polsce. Wiceminister spraw zagranicznych Józef Winiewicz wręczył ten do-

kument w dniu 26 maja br. ambasadorowi Stanów Zjednoczonych w Polsce, Walterowi J. Stoesselowi. Jednocześnie minister spraw zagranicznych dr Stefan Jędrzejowski wystosował list do ministra spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Federalnej, dr Waltera Scheela w tej samej sprawie, podkreślający odpowiedzialność rządu NRF za zezwalanie na prowadzenie wrogiej działalności m. in. przeciwko Polsce przez amerykańską radiostację z jej terytorium i wyrażający nadzieję, że rząd NRF skorzysta ze swych uprawnień suwerennego państwa i położy kres działalności obecnej radiostacji, zaktualizując proces normalizacji stosunków pomiędzy obu krajami.

Rozszerzona sprzedaż dewiz do krajów socjalistycznych

Minister finansów wydał w roku bieżącym uzupełniające wytyczne dla banków i biur podróży, w myśl których osoby wyjeżdżające do krajów socjalistycznych będą mogły zakupić dodatkowo kwoty dewiz ponad obowiązujące dotychczas normy. Normy te wynoszą: 4 tys. zł przy podróży do Bułgarii oraz 3 tys. zł przy podróży do pozostałych krajów socjalistycznych. Według nowych wytycznych przy wyjazdach indywidualnych zakup dewiz może wynieść łącznie do równowartości 7 tys. zł. Uczestnicy wycieczek zbiorowych będą mogli obecnie zakupić dewizy stanowiące tzw. „kieszonkowe” w wysokości do 2 tys. zł (sumy te nie obejmują tzw. „opłaty turystycznej” pobieranej przy sprzedaży dewiz). Niezależnie od tego przewidziana została możliwość zakupu dewiz również na kraje tranzytowe w granicach do równowartości 1 tys. zł na każdy kraj tranzytowy, z tym, że łączna (Dalszy ciąg na str. 2)

Delegacja KC PZPR u prezydenta Dorticosa

Przebywająca na Kubie delegacja KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego i sekretarza Komitetu Centralnego Edwarda Babucha została w piątek po południu przyjęta przez członka Biura Politycznego KC Komunistycznej Partii Kuby, prezydenta Osvaldo Dorticosa.

Fabryka Domów najważniejszą budową w Łodzi

Wznoszona aktualnie na Teofilowie Fabryka Domów ma już w przyszłym roku dostarczyć elementy do zmontowania 1600 izb. Po tym okresie rozruchu, rocznie dostarczy — przy pracy dwuzmianowej — 8.700 izb, przy pracy na trzy zmiany do 12 tys. izb. Wszystko dla nowego osiedla na Retkinii. Sama fabryka kosztować nas będzie 390 mln zł nie licząc hoteli dla przyszłej załogi. Około 75 proc. urządzeń pochodzi z dostaw radzieckich, które w odróżnieniu od polskich „spływają” przed terminem i należy się liczyć, że do 30 czerwca wszystkie maszyny z ZSRR będą na budowie.

Ze stanem budowy zapoznali się wczoraj członkowie Sekretariatu KL PZPR z sekretarzem KL — B. Koperskim — i przew. Prez. RN m. Łodzi — J. Lorensem. Po zwiedzeniu budowy („drobiazgi” — 23 ha) odbyła się krótka narada. Jak wynika z jej przebiegu, generalny wykonawca — Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego nr 1, opóźniając roboty, tym samym odwleka moment przekazania frontów robót czekającym na nie podwykonawcom. W ciągu 5 miesięcy wykonano 26,2 proc. planu rocznego. Z tejszej samej narady wynika, że opóźnienia (na razie tygodniowe) spowodowane są przyspieszeniem samej inwestycji i brakami kadrowymi. I sekretarz B. Koperski, doceniając zaangażowanie LPBP nr 1 na innych łódzkich budowach podkreślił priorytet Fabryki Domów. Przyrzekił pomoc KL i Prez. RN jeśli chodzi o kadry. Władze nasze liczą na pomoc ZMS i ZSP. Przedstawiciele władz udał się następnie na przyszyły plac budowy, czyli na Retkinie, Wątpiwości wzbudza trasa, którą ciężkie elemen-

Goście z Jugosławii odwiedzili Łódź

Wczoraj przebywała w Łodzi delegacja Związku Narodowej Techniki Jugosławii z prezesem tej organizacji, Gościom towarzyszyli w podróży po Polsce prezes ZG LOK gen. bryg. Zbigniew Szydłowski.

Delegacja zwiedziła „Elte”, gdzie spotkała się z załogą i aktywnym LOK, a w godzinach popołudniowych została przyjęta przez przewodniczącego Prezydium RN m. Łodzi Jerzego Lorenasa. W spotkaniu uczestniczył m. in.: sekretarz KL PZPR Jerzy Chabelski, wiceprezes ZW LOK Jacek Surnacki i dyrektor Biura ZW LOK Edmund Szewczyk. Po południu delegacja ZNTJ odwiedziła w Pabianicach ZPB im. Bojowników 1905 r. zaś dziś spodziewana jest w Ośrodku Olimpijskim w Spale. (JP)

Nie ma silnych...

W ogrodzie zoologicznym w San Francisco dozorca musiał przejść z pomocą lwu zaatakowanemu przez małego pudła. Pudełek wtargnął do klatki, obszedł króla pustyni ze wszystkich stron, a nawet kilka razy ukąsił. Lew z nastrożoną grzywą musiał szukać schronienia w jednym z rogów ogrodzenia.

Łódzkie trojaczki mają już imiona...

Bogdan — Jan, Henryka — Krystyna i Włodzimierz — Piotr

Niecodzienna i niezwykle przyjemna uroczystość odbyła się wczoraj w siedzibie Prez. DRN Łódź-Bałuty — nadanie imion trojaczkom, które przysły na świat 16 stycznia br. Punktualnie o godz. 13 na salę wypełnioną znajomymi i rodziną, oraz dziennikarzami, fotoreporterami i operatorami TV, weszli Teresa i Jerzy Bubowie — rodzice trojaczek, oraz trzy pary honorowych opiekunów: Jerzy Lorens — przewodniczący Prez. RN m. Łodzi i Janina Kalinowska — wiceprzewodnicząca LK FJN. Czesław Karbowski — I sekretarz KD PZPR Łódź-Bałuty i Anna Hincica — siostra matki dzieci oraz Jacek Surnacki — przewodniczący Prez. DRN Bałuty i Genofewa Wołaszewska — kierowniczką sklepu, w którym pracuje p. Teresa Buba. Wnieśli oni malenstwa ubrane na biało w różowych pelerynkach (na zdjęciu). Otworzył uroczystość sekretarz Prezydium DRN — Kazimierz Gromek, po czym kierownik USC Łódź-Bałuty — Jan Maciaszek uroczystie nadał trojaczkom imiona wybrane przez ich rodziców: Bogdan-Jan, Henryka-Krystyna i Włodzimierz-Piotr, a następnie złożył życzenia rodzicom i honorowym opiekunom. Opiekunowie podpisali pamiątkowe akty nadania imion, a te wręczone zostały rodzicom trojaczek. W imieniu władz dzielnicy zabrała głos — S. Jedynicka, gratulując rodzicom i życząc im, aby trojaczki chowały się szczęśliwie i wyrosły na dobrych obywateli.

Serdeczne gratulacje wraz z wiązkami kwiatów złożyli także: przedstawicielka Rady Kobiet, przedstawicielka RSM „Lokator”, dyrektorki MHD-Bałuty, gdzie T. Buba pracuje jako sprzedawczyni i Zakładów „Famed”, gdzie zatrudniony jest ojciec trojaczek. Trojaczki otrzymały wiele prezentów: od honorowych opiekunów 3 książeczki mieszkaniowe PKO z wkładem po 1.000 zł, z „Famedu” — lodówkę, a z Handlowego Domu Dziecka wyposażenie wózka.

Miła uroczystość zakończyła lampka wina. Warto dodać, że trojaczki czują się świetnie i wyglądają znakomicie. Ważą już po ok. 5 kg. (Kas.)

Foto — B. Olejniczak

Komunikat TV

Telewizja Polska informuje, że pierwszy program z cyklu „Trybuna obywatelska”, zapowiedziany na 2 czerwca, nadany zostanie w czwartek 3 czerwca o godz. 20.

Łódzka Wiosna Artystyczna

Dzisiaj w programie:
godz. 11 — plenerowy spektakl „Wujka Buma” w wykonaniu PTL „Arlekin” — w Parku Ludowym na Zdrowiu;
godz. 12-19 — przegląd filmów SMFF „Semafor” — w kinie „Tatry”;
godz. 17 — koncert zespołów amatorskich — na Estradzie Robotniczej w MZDK „Wiśniarzy” (ul. Piotrkowska 262);
godz. 17 — koncert zespołów młodzieżowych — w Parku Poniałowskiego;
godz. 19 — koncert finałowy VI Łódzkiej Głedy Piosenek i Piosenkarzy — w Filharmonii Łódzkiej;
godz. 19 — prapremiera „Rachunku nieprawdopodobniwa” Jurandota — w Teatrze 7.15.
Jutro — w poniedziałek:
godz. 19 — finał III Łódzkiej Wiosny Artystycznej, koncert rozrywkowy z udziałem orkiestry Łódzkiej Rozłośności PR — w Teatrze Wielkim.

UWAGA, SNOBIZM

Czasy i obyczaje

wanie na wystawach. Chcąc nie chcąc, człowiek więcej wówczas poznaje...

Na moje pytanie, czy chciałby mieć snobkę za żonę, pada stanowcza odpowiedź „nie”. Z uzasadnieniem jest trudniej. „To byłoby jednak męczące tak na co dzień obcować z osobą...”

Mówi inżynier:

Jestem za snobizmem podobnie jak Żeromski (Stefan Żeromski: „Postęp i snobizm”). Snobizm jest bowiem motorem awansu społecznego. Często jest prowokacją. Np. młodzi snobują się na cynizm, na negację tego, co lubią starsi. Powinno to wywoływać korzystny ferment, prowadzić do konfrontacji postaw. Czy chciałbym mieć żonę snobkę? O, nie. To byłoby za wiele...

Mówi ekonomista:

Snobizm jest cechą pozytywną na społeczeństwo. Np. magnaci niemieccy byli większymi snobami niż nasza arystokracja w swoim czasie. Niemcy stawiali sobie pomniki za życia w postaci budowli i muzeów. Jako znacząca warstwa społeczna zanikła, ale ten ich snobizm czemuś posłużył. Zostały trwałe wartości. E! nie chciałbym mieć żony snobki, to byłoby kłopotliwe...

Mówi psycholog:

Snobizm zahacza o system wartości. Zaspokaja potrzebę ludzką „bycia w obiegu”. Ma ściśle powiązanie z grupą odniesienia, ze środowiskiem, które snob chce „zdobyć”. Wiąże się ze słowem „imponować”. Gdybym miał podać najkrótszą definicję słowa „snobizm”? Zaprzeczenie autentyzmu.

Słowniki pod hasłem „snobizm” podają taką definicję: „przywiązywanie wagi do zewnętrznej strony, a nie do istotnych treści”. „Snob: człowiek bez krytycznie naśladowujący i służalczo podziwiający ludzi, których uważa za wyższych od siebie; usiłujący natrętnie wchodzić z nimi w komitywę; człowiek popisujący się (rzekomym) znanstwem, dobrym smakiem, zainteresowaniami w modnych aktualnie dziedzinach”.

A więc oficjalnie snobizm określono jako zjawisko raczej obojętne, ale ludzi „praktykujących” snobizm, czyli snobów, słowniki zaopatrzyły bezwzględnie negatywnymi określeniami.

Ponieważ snobizm jest czymś powszechnym i nie sposób z nim się nie zetknąć; ponieważ w mowie potocznej bardzo często pada słowo „snob” na określenie człowieka, pozwoliłam sobie zapytać kilka osób, co myślą o snobizmie.

Mówi lekarz:

Myślę o snobizmie dobrze. Uważam go za pastę w chęci dorównania i prześcignięcia tego, co aktualnie modne. Przykładowo, może być snobizm na chodzenie na premiery do teatru, na czytanie nowości wydawniczych, na by-

I tu dotknęliśmy sedna rzeczy. Ludzie, którzy w zasadzie opowiadali się za snobizmem, uważając, że społeczeństwo ma on w sobie wartość, nie chcieli mieć za swego życiowego partnera snoba. Właśnie dlatego, że snobizm jest zaprzeczeniem autentyzmu, że zmusza do życia w pozorach, że zmusza do nakładania maski, że wreszcie uniemożliwia prawdziwy, dojrzały kontakt między ludźmi, którym zależy na autentycznej wewnętrznej bliskości i wymianie myśli.

Wnoszę stąd, że pojęcie to należy rozpatrywać w dwu wariantach: snob całkowity to człowiek, który dla bycia w obiegu zatracca swoją osobowość, jest zjawiskiem groźnym; natomiast snobowanie się na coś (nowości naukowe, bestsellery, awangardyzm w sztuce, itp.), jest cechą, która może mieć pozytywny walor kulturowy.

EWA BERBERYUSZ

Za- gła- da-

Nowe szczegóły o zatopieniu „Bismarcka” — największego pancernika świata

„Bismarck” był największym i najnowocześniejszym okrętem liniowym Kriegsmarine. Jego wyporność wynosiła 50.000 ton, główna artyleria stanowiła 8 dział kalibru 381 mm, a szybkość dochodziła do 33 węzłów. Zwodowano go 14 lutego 1939 r.

Wiosną 1941 roku dowództwo niemieckie postanowiło jednak wysłać „Bismarcka” wraz z ciężkim krążownikiem „Prinz Eugen” na Ocean Atlantycki, aby tam wykorzystując swoją potęgę ognia i szybkości niszczyły konwoje sojuszników.

Przygotowanie do wypłynięcia przeprowadzone było w największej tajemnicy. Wypłynięcie „Bismarcka” 18 maja z portu gdynskiego nie uszło jednak uwadze polskiego wywiadu. Do Anglii już 19 maja nadszedł szyfrowany meldunek z Polski. „Kancierz wyszedł na przechadzkę”.

Natychmiast ogłoszono alarm w całej flocie brytyjskiej. 21 maja samoloty brytyjskie wykryły niemiecki zespół dowodzony przez wiceadmirała Günthera Lütjensa. Nie potrafiły jednak utrzymać ciągłości obserwacji. Dopiero 23 maja około godziny 19.30 niemieckie okręty zostały ponownie wykryte z odległości 11.000 m przez patrolujące krążowniki „Norfolk” i „Suffolk”. „Bismarck” otworzył natychmiast do nich ogień, lecz te szybko wycofały się wyciągając w rejon niemieckiego zespołu dwa najlepsze okręty brytyjskie „Hood” i „Prince of Wales”.

„Hood” do czasu zwodowania „Bismarcka” był przez 20 lat największym okrętem świata.

Do spotkania doszło 24 maja nad ranem. Admirał Holland dowodzący brytyjskimi siłami zamiast wykorzystać przewagę eskorty niszczycieli i wykonać jednoczesny atak torpedowo-artylezyjski zdecydował się przyjąć pojedynek artyleryjski.

Bój rozpoczął się z odległości 22.150 m. Niemcy skoncentrowali ogień na „Hoodzie”, Anglii nie rozpoznawszy wrogich jednostek rozdzielił ogień na „Bismarcka” i „Prinz Eugena”.

Już szósta salwa z „Bismarcka” nakryła „Hooda”. Po ciskach przebiły cienki pokład komór amunicyjnych, nastąpił wybuch i okręt w ciągu kilku minut zatonął. Spośród załogi liczącej 1397 ludzi, ocalało jedynie trzech marynarzy.

Niemcy przeniesli teraz ogień na „Prince of Wales” i po kilku salwach znacznie go uszkodzili.

„Bismarck” i „Prinz Eugen” popłynęły dalej, a w ślad za nimi krążowniki brytyjskie, które nadal obserwowały niemieckie okręty spoza zasięgu ognia artylerii.

korsarza

W czasie boju „Bismarck” został trafiony trzema pociskami, które zmniejszyły jego szybkość do 28 węzłów oraz rozbiły zapasowe zbiorniki paliwa.

W tej sytuacji admirał Lütjens postanowił zrezygnować z zadania i zawinąć do najbliższego portu kontrolowanego przez Niemców, to jest Brestu.

Zatopienie „Hooda” sprawiło, że admiralicja brytyjska rozpoczęła olbrzymią akcję przechwywania hitlerowskiego korsarza.

W nocy z 24 na 25 maja do ataku przystąpiły samoloty z lotniskowca „Victorious”. Atak ten był skuteczny, torpeda rozbiła część dziobową niemieckiego pancernika, ograniczając jeszcze jego szybkość.

Niespodziewanie 25 maja krążowniki brytyjskie utraciły jednak kontakt z niemieckim rajderem.

W pogon za ukrywającym się we mgłę „Bismarckiem” ruszyły niszczyciele. Pierwszy wykrył go polski okręt „Piorun”. Nie odczuwając lęku przed najpotężniejszym okrętem świata nawiazal z nim artyleryjski pojedynek. „Piorun” wyposażony w 6 dział 120 mm w porównaniu z 8 działami 381 mm „Bismarcka” nie mógł nawet marzyć o uszkodzeniu kolosa.

Wymiana ognia, zatrzymała jednak pancernik i zaalarmowała pozostałe okręty brytyjskie. Nadpływające niszczyciele brytyjskie „Zulu”, „Sikk”, „Cossack”, „Muon” oraz „Piorun” dokonały ataku torpedowego, uniemożliwiając przeciwnikowi. Umożliwiło to zbliżenie się pancernikom brytyjskim „King George V” i „Rodney”. Zarzuciły one niemiecki okręt lawiną pocisków.

„Bismarck” początkowo odpowiadał, lecz wkrótce okręt ogarnęły pożary i działa pancernika zamilkły.

O godz. 11.40, 27 maja atak torpedy niszczyciela dokonał reszty...

— Gospodarzu macie urządzać?

— Mom, ale zimny...

Ten dowcip opowiedziany przez jednego z uczestników ostatniego spotkania przedstawicieli prasy z władzami PTT-K i gospodarzami Warmii i Mazur — miał charakterystyzować sytuację w naszej turystyce. Ostatnio coraz częściej mnożą się głosy, że najwyższy czas, aby naszej turystyce dać właściwe podstawy i zapewnić jej stabilizację. Przez ostatnie ćwierć wieku srobiało bowiem w tej dziedzinie stanowczo za mało. Jeśli dziś Kowalski chce spędzić urlop jako indywidualny turysta przemierzający wspaniałe trasy naszych krań, to jednocześnie musi być przygotowany na to, że szukanie noclegu, zjedzenie obiadu, a nawet otrzymanie gorącej herbaty lub wrzątku będzie stanowiło dla niego niemal problem.

Korespondencja własna z Warmii i Mazur

KOWALSKI NA BIWAKU

Przez długie lata uprawialiśmy turystykę grupowo, korzystając z usług PTT-K czy biur podróży. Coraz więcej jednak jest amatorów indywidualnej wędrowki

po kraju. Cieszy, że władze PTT-K po raz pierwszy właśnie w tym sezonie zapowiadają wyjście naprzeciw Kowalskiemu. Przrzeka się, że nie powinno zabraknąć miejsc na rozbić własnego czy wypożyczonego namiotu w campingach lub na polach namiotowych, zapowiada się obiadowe tanie posiłki we własnych obiektach, informację turystyczną, no i na tym chyba koniec. Kto będzie miał szczęście, że zdoła wypożyczyć kajak, żaglówkę czy łódź, względnie otrzyma nocleg w domku campingowym lub schronisku — trudno przewidzieć. Co tu dużo mówić. Nie tak się sprężu jest bardzo mało. We wszystkich ośrodkach PTT-K w całym kraju jest 3 tys. kajaków, 120 żaglówek, 100 rowerów wodnych, a to przecież kropla w morzu. Jeśli we wszystkich obiektach PTT-K znajduje się nieco ponad 36 tys. noclegów, z których w najlepszym wypadku tylko 10 proc. przeznaczono dla indywidualnego turysty, to jest to na pewno ilość bardzo skromna. W dodatku miejsce

w namiocie nie jest zbyt tanie. Kowalski może nastawiać się wobec tego na dziki biwak. Wprawdzie co rok zwiększa się ilość tablic „rozbijanie namiotów wzbronione”, ale tam gdzie ostrzeżenia nie ma na pewno niejedynemu namiot zostanie postawiony bez nieprzyjemnych następstw. Tak przynajmniej twierdzą gospodarze Warmii i Mazur.

Do dyspozycji turystów w całej Polsce PTT-K przygotowało na ten sezon 786 obiektów, 188 zakładów gastronomicznych i 242 wypożyczalnie sprzętu ale powiedzmy sobie szczerze, większość obsłużyć będzie... zorganizowane grupy. Jeśli to są szkółki żeglarskie czy różnego rodzaju obozy, to trzeba się z tym zgodzić. Najbardziej jednak denerwuje indywidualnego turystę, że w ośrodkach PTT-K lokuje się również osoby nie mające nic wspólnego z turystyką kwalifikowaną, na przykład babcie czy dziadków z małymi wnukami, nie mówiąc już o organizowaniu tu przeróżnych kur-konferencji i narad.

Naturalnie najwięcej re-flektantów na wiołczegę po kraju jest w pełni sezonu a więc w lipcu i sierpniu. Warmia i Mazury w tym okresie pękają w szwach. Trudno tu już nie tylko o nocleg, ale nawet o kupno najbardziej niezbędnych wiktualii w sklepach. Nawet zdobycie pieczywa nieraz nie jest sprawą prostą. Czyż można się jednak dziwić natłowi w owych najcieplejszych miesiącach? Aura w naszym kraju płata figle i każdy kto nastawia się na namiot, boi się najbardziej chłodu a zwłaszcza deszczu.

Niestety, na naszych polach namiotowych nie ma jeszcze dobrego zwyczaju stawiania choć niewielkiej ilości domków campingowych do dyspozycji indywidualnych turystów, którzy chcą zatrzymać się na 1-2 noclegi. Nawet w naprawde wzorowym campingu w Ostródzie uroczu położonym, posiadającym wszystkie urządzenia sanitarne i inne potrzebne dla kilkudniowego turysty, nie ma ani jednego domku i przybysz skazany jest jedynie na nocleg w namiocie. Podszkaczając jest tylko, że kierownik campingu przrzeka kilka domków w przyszłości!

Nie można się wobec tego dziwić, że w maju to pola campingowe zamknięte jest jeszcze i otwiera się w czerwcu. A i w czerwcu turystów jest tu jeszcze niewiele. To też lodzianom wybierającym się na Mazury rzadziej pojechać właśnie w tym miesiącu, a jeśli nie zdąży, to dopiero... w wrześniu. Oby tylko wtedy czynne były jeszcze wszystkie pola campingowe PTT-K i, aby przybysza nie witaly zamknięte bramy zwiastujące bezapelacyjnie koniec sezonu. Chodzi przecież o to, aby sezon przedłużyć na ile się da. A wrzesień jest nieraz ładniejszy od lipca. W dodatku gospodarze Warmii i Mazur obniżają ceny za noclegi, wypożyczanie sprzętu w okresie od połowy maja do końca czerwca i od 1 września do połowy października.

Kraina kormoranów w tym sezonie wiosennym i jesiennym oczekuje — jak nam powiedziano — zgłoszeń nawet małych grup 5-10-osobowych,

(Dalszy ciąg na str. 4)

Na Mazurach rzucić palenie!

Niedzielnny Magazyn „Dziennika Łódzkiego”

PANORAMA

